

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

	I	<i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 2349/95 af 6. oktober 1995 om ændring af forordning (EF) nr. 1488/95 for så vidt angår fremlæggelse af licenser uden forudfastsættelse af restitutionen		1
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 2350/95 af 6. oktober 1995 om fravigelse af forordning (EØF) nr. 1442/93 om gennemførelsesbestemmelser for EF's importordning for bananer		2
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 2351/95 af 6. oktober 1995 om ændring af forordning (EF) nr. 1445/95 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød		3
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 2352/95 af 6. oktober 1995 om indførelse af en antidumpingtold på importen af cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik		4
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2353/95 af 6. oktober 1995 om udstedelse af eksportlicenser for frugt og grøntsager med forudfastsættelse af restitutioner		14
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2354/95 af 6. oktober 1995 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførelse af visse sukkerprodukter		15
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2355/95 af 6. oktober 1995 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager		17

Kommissionen

95/404/EF :

- * Kommissionens beslutning af 19. juli 1995 om en procedure i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 (Swissair/Sabena) (1) 19

95/405/EF :

- * Kommissionens beslutning af 2. oktober 1995 om ændring af beslutning 95/301/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Rusland (1) 29

95/406/EF :

- * Kommissionens afgørelse af 5. oktober 1995 om afslutning af antidumping-proceduren vedrørende importen af dele af lommeændere med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Japan 30

95/407/EF :

- * Kommissionens beslutning af 6. oktober 1995 om prognosen for produktionen og forbruget af bananer i Fællesskabet samt for ind- og udførsel for 1995 32

---

(1) Tekst af betydning for EØS

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2349/95

af 6. oktober 1995

om ændring af forordning (EF) nr. 1488/95 for så vidt angår fremlæggelse af licenser uden forudfastsættelse af restitutionen

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1363/95⁽²⁾, særlig artikel 26, stk. 11, og

ud fra følgende betragtninger:

Bestemmelserne i artikel 22 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2137/95⁽⁴⁾, skal ikke anvendes på de i artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/95⁽⁵⁾ omhandlede licenser uden forudfastsættelse af restitutionen og bør derfor fraviges;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 5 i forordning (EF) nr. 1488/95 indsættes som stk. 6:

•6. Artikel 22 i forordning (EØF) nr. 3719/88 finder ikke anvendelse på de i nærværende artikel omhandlede licenser.

Disse licenser fremlægges direkte for det organ, der udbetaler eksportrestitutionerne. Dette organ afskriver på licensen og påtegner den.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. oktober 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 132 af 16. 6. 1995, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 214 af 8. 9. 1995, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 145 af 29. 6. 1995, s. 68.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2350/95

af 6. oktober 1995

om fravigelse af forordning (EØF) nr. 1442/93 om gennemførelsesbestemmelser for EF's importordning for bananer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1164/95⁽⁴⁾, blev der fastsat gennemførelsesbestemmelser for EF's importordning for bananer, navnlig for så vidt angår fastlæggelsen af de forskellige kategorier af erhvervsdrivende og betingelserne for udstedelse af importlicenser;

forordning (EØF) nr. 1442/93 indeholder en række betingelser for at blive godkendt som erhvervsdrivende i kategori C, navnlig forpligtelsen til, såfremt der indgives en ny ansøgning om tildeling af en mængde, at have brugt mindst 50 % af den mængde, der er tildelt for det år, hvori denne nye ansøgning indgives; i det første år af bestemmelsens anvendelsesperiode bør fristen for forelægelse af bevis for, at denne bestemmelse overholdes, forlænges med en måned, og den frist, der er fastsat for visse meddelelser, bør ligeledes forlænges;

under hensyntagen til de frister, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1442/93, skal bestemmelserne i nærværende forordning træde i kraft øjeblikkeligt;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Bananer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1442/93 skal ansøgninger om årlig tildeling for 1996 for erhvervsdrivende i kategori C indgives senest den 31. oktober 1995. De kompetente myndigheder giver senest den 10. november 1995 Kommissionen meddelelse om den samlede mængde, hvorom der er ansøgt. De giver senest den 27. november 1995 de erhvervsdrivende meddelelse om, hvor stor en mængde de har fået tildelt.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. oktober 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT nr. L 142 af 12. 6. 1993, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 117 af 24. 5. 1995, s. 14.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2351/95

af 6. oktober 1995

om ændring af forordning (EF) nr. 1445/95 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 424/95⁽²⁾, særlig artikel 9, 13 og 25, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95⁽³⁾ indeholder gennemførelsesbestemmelserne for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød;

efter ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1445/95 har det vist sig hensigtsmæssigt at afkorte gyldighedsperioden for eksportlicenserne og at forhøje sikkerhedsstillelsen for samtlige produkter i oksekødssektoren for ikke at modvirke en hensigtsmæssig forvaltning af markedet;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1445/95 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Sikkerhedsstillelsen for eksportlicenser er på:

- a) 65 ECU pr. dyr for levende dyr
  - b) 44 ECU pr. 100 kilo for produkter henhørende under kode 0201 30 00 100 i nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter
  - c) 24 ECU pr. 100 kilo netto for andre produkter.
- 2) I artikel 8, stk. 1, ændres ordet »femte« til ordet »fjerde«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. oktober 1995.

Den anvendes på eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen, hvorom der ansøges fra den 9. oktober 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. oktober 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 45 af 1. 3. 1995, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 143 af 27. 6. 1995, s. 35.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2352/95

af 6. oktober 1995

om indførelse af en antidumpingtold på importen af cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1251/95⁽²⁾, særlig artikel 23,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1998 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94⁽⁴⁾, særlig artikel 11,

efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) I februar 1994 modtog Kommissionen en klage indgivet af CEFIC (Rådet for Den Europæiske Kemiske Industri) på vegne af Rhône-Poulenc SA, som er den eneste producent af cumarin i Fællesskabet.

Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted med hensyn til den pågældende vare med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, og at der forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde iværksættelsen af en procedure.

- (2) Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽⁵⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik henhørende under KN-kode ex 2932 21 00 og iværksatte en undersøgelse.
- (3) Kommissionen underrettede officielt de producenter/eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandet og klageren om indledningen af proceduren og gav de berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

- (4) De fleste kendte importører og nogle brugere tilkendegav deres mening skriftligt. De anmodede også om at blive hørt, hvilket blev imødekommet.

- (5) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de parter, den vidste var berørt af sagen, og modtog detaljerede oplysninger fra den klagende fællesskabsproducent og de fleste importører i Fællesskabet. Af de fem producenter/eksportører, der blev kontaktet, besvarede kun én, Tianjin nr. 1 Perfumery, Kommissionens anmodning om oplysninger; selskabets besvarelse var dog meget ufuldstændig og på mange punkter ulæselig.

- (6) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en foreløbig afgørelse, og aflagde kontrolbesøg hos:

a) Producent i Fællesskabet:

— Rhône-Poulenc SA, Courbevoie, Frankrig

b) Ikke-forbundne importører i Fællesskabet:

— Paul Kaders GmbH, Hamburg, Tyskland

— Adrian SA, Marseille, Frankrig

— Irish Flavours and Fragrances Ltd, Drogheda, Irland

— Moelhausen Trading srl, Milano, Italien

— International Flavours and Fragrances IFF (Nederland) BV, Hilversum, Nederlandene

— Impex Química SA, Barcelona, Spanien

— Amalgamated Metal Corporation Ltd, London, Det Forenede Kongerige

— Fuerst Day Lawson Ltd, London, Det Forenede Kongerige.

- (7) Amerikas Forenede Stater anvendtes som referenceland med hensyn til beregningen af den normale værdi (se betragtning 15), og Kommissionen aflagde derfor besøg hos producenten af cumarin i USA Rhône-Poulenc Inc.

- (8) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. april 1993 til den 31. marts 1994 (i det følgende benævnt "undersøgelingsperioden").

B. DEN UNDERSØGTE VARE OG SAMME VARE

1. Beskrivelse af den pågældende vare

- (9) Den pågældende vare er cumarin, et hvidligt krystallinsk pulver med en karakteristisk duft af nyslået hø. Det anvendes hovedsagelig som kemisk

⁽¹⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 122 af 2. 6. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 138 af 20. 5. 1994, s. 9.

aromastof og fiksativ i fremstillingen af duftblandinger som blandinger, der anvendes i fremstillingen af rengøringsmidler, kosmetikvarer og parfumer.

- (10) Cumarin var oprindeligt et naturprodukt udvundet af tonkabønner, men fremstilles nu syntetisk. Det kan fremstilles ved en synteseproces ud fra phenol via salicylaldehyd (Perkins reaktion) eller ud fra orthocresol (Raschigs reaktion). Cumarins vigtigste kemiske og fysiske specifikation er produktets renhed, hvor smeltepunktet benyttes som indikator. Cumarin af standardkvalitet, som afsættes i Europa, har et smeltepunkt på mellem 68 °C og 70 °C, hvilket svarer til en renhedsgrad på 99 %.

2. Samme vare

- (11) Kommissionen konstaterede, at cumarin fremstillet af fællesskabsproducenten og den amerikanske producent, som er forretningsmæssigt forbundne selskaber, med hensyn til de væsentlige fysiske og kemiske egenskaber, anvendelse og brug kunne sammenlignes med den vare, der fremstilledes i Den Kinesiske Folkerepublik og eksporteredes til Fællesskabet. Specielt fremstillede fællesskabsproducenten og den amerikanske producent, der anvendte samme råmateriale og produktionsproces, en cumarin med specifikationer vedrørende smeltepunkt, som havde stor lighed med det kinesiske produkt. Salgsfakturaer vedrørende kinesisk cumarin viser et laveste smeltepunkt på 69 °C, medens smeltepunktet er mellem 68 °C og 70 °C for Rhône-Poulencs produkt. Da smeltepunktet er en indikator for renhed, må det formodes, at kinesisk cumarins renhed lå på samme niveau som Rhône-Poulencs. Endvidere anvendtes kinesisk cumarin til samme formål som Rhône-Poulencs produkt, nemlig til fremstilling af duftblandinger.
- (12) Importører og brugere af cumarin hævdede, at kinesisk cumarin og Rhône-Poulencs cumarin ikke kunne anses for at være samme vare. De påpegede specielt, at kinesisk cumarin blev fremstillet ud fra et helt andet råmateriale — orthocresol i stedet for phenol — og ved anvendelse af en anden produktionsproces, nemlig Raschigs reaktion i stedet for Perkins reaktion. Som følge heraf skulle kinesisk cumarin være af lavere kvalitet end Rhône-Poulencs produkt og ikke kunne anvendes til lige så mange formål som dette. Endvidere kunne lugten, der er hovedegenskaben ved anvendelsen af denne vare, på grund af en dårlig kvalitetskontrol i Kina undertiden være svingende, også inden for sendinger fra samme producent, eller være en anden, når den blev sammenlignet med prøveeksemplaret. Parterne hævdede, at disse forskelle i visse tilfælde bevirkede, at varen ikke var egnet til det formål, den blev købt til.

Kommissionen fastslog, at de to varer kunne anvendes og blev anvendt i flæng til de fleste

formål, og at den eneste undtagelse var ved anvendelsen som ingrediens i parfumer, hvortil de fleste brugere anmodede om cumarin fra Rhône-Poulenc. Denne sidstnævnte anvendelse tegnede sig dog kun for en meget lille del af det samlede forbrug af cumarin. De to produkter fremstod derfor som næsten helt ombyttelige; dette forhold blev yderligere understreget ved, at Rhône-Poulencs cumarin systematisk erstattes med kinesisk cumarin i Fællesskabets produktion af parfumblandinger (se betragtning 27 og 35). Forskellene i kvalitet havde ingen indvirkning på definitionen af samme vare, da det ikke var muligt at skelne klart mellem de to produkter med hensyn til brugernes anvendelse og opfattelse, bortset fra anvendelsen som ingrediens i parfumer. Kommissionen fastslog derfor, at cumarin fremstillet og solgt af fællesskabsproducenten er samme vare efter artikel 2, stk. 12, i forordning (EØF) nr. 2423/88 (i det følgende benævnt »grundforordningen«) som den vare, der fremstilles i og importeres fra Den Kinesiske Folkerepublik.

C. ERHVERVSGRENNEN I FÆLLESSKABET

- (13) Det klagende selskab var den eneste cumarinproducent i Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Det repræsenterede således den samlede produktion i Fællesskabet og blev derfor anset for at være »erhvervsgrænsen i Fællesskabet« som omhandlet i artikel 4, stk. 5, i grundforordningen.

D. DUMPING

1. Normal værdi

- (14) For at fastlægge den normale værdi for cumarin fremstillet i Den Kinesiske Folkerepublik måtte Kommissionen tage hensyn til, at Den Kinesiske Folkerepublik ikke er et land med markedsøkonomi. Den normale værdi måtte derfor i henhold til artikel 2, stk. 5, i grundforordningen fastlægges på grundlag af den normale værdi i et land med markedsøkonomi (referenceland). Klageren foreslog, at Amerikas Forenede Stater anvendtes som referenceland ved fastlæggelsen af den normale værdi. De berørte importører fandt imidlertid, at det ikke var et velegnet valg, fordi der kun var en cumarinproducent i USA, og denne producent var et selskab, der var forretningsmæssigt forbundet med Rhône-Poulenc SA. De anmodede derfor om, at Indien blev valgt som referenceland, fordi produktionsteknikken og produktstandarderne i Indien ville svare til teknikken og standarderne i Den Kinesiske Folkerepublik, og der også ville være tilstrækkelig stor intern konkurrence.

Ifølge de oplysninger, der blev indhentet i løbet af undersøgelsen, var Indien, USA og Japan de eneste lande med markedsøkonomi uden for Fællesskabet,

hvor der produceres cumarin. Kommissionen anmodede den eneste kendte indiske cumarinproducent om at medvirke i denne antidumpingprocedure og sendte selskabet et spørgeskema. Selskabet nægtede imidlertid at give de ønskede oplysninger. Den eneste kendte japanske producent blev også kontaktet, men reagerede ikke. Følgelig var USA den eneste valgmulighed som et land med markedsøkonomi, der kunne anvendes som referenceland.

- (15) Producenten i USA, Rhône-Poulenc Inc., brugte samme produktionsproces som Rhône-Poulenc SA og anvendte phenol som råmateriale for at få salicylaldehyd og siden cumarin. Rhône-Poulenc SA skiftede fra Raschigs proces, som kineserne stadig anvender, til Perkins proces for omkring 40 år siden, fordi sidstnævnte proces er mere omkostningseffektiv. Der går en mindre mængde phenol end orthocresol ved fremstilling af en enhed cumarin; desuden konstateredes det, at prisen på phenol almindeligvis var lavere end prisen på orthocresol i undersøgelsesperioden.

Phenol og orthocresol er begge råmaterialer, som det er let at finde på verdensmarkedet, så derfor er det muligt at foretage en sammenligning af adgangen til råmaterialer i referencelandet og i Kina.

Det forhold, at Rhône-Poulenc Inc. var et selskab forbundet med klageren, betød ikke noget for fastlæggelsen af den normale værdi, da denne blev baseret på de priser, hvortil Rhône-Poulenc solgte cumarin på markedet i USA. Selv om der kun var en cumarinproducent i USA, var konkurrencen alligevel særlig hård, hvilket viste sig ved den store mængde importerede varer; specielt i undersøgelsesperioden tegnede Kina sig som den største eksportør af cumarin til USA for en betydelig andel af markedet i USA, og de amerikanske myndigheder var i færd med at gennemføre en antidumpingprocedure vedrørende denne import.

Endelig konstateredes det, at producenten i USA havde en produktion og et salg på hjemmemarkedet, som i høj grad var repræsentative, fordi de var af samme størrelse som Kinas eksport til Fællesskabet. Kommissionen valgte derfor USA som referenceland og beregnede den normale værdi på grundlag af oplysninger indgivet af producenten i USA og efterprøvet ved et kontrolbesøg på stedet.

- (16) I forbindelse med spørgsmålet om at fastlægge den normale værdi på en passende og ikke urimelig måde i det valgte referenceland oplyste en gruppe berørte importører, at Rhône-Poulencs fabrik i

USA var indrettet til produktion af et bredt udvalg kemiske stoffer, men at der kun produceredes cumarin i undersøgelsesperioden. De faste omkostninger pr. enhed ville således påvirke produktionsomkostningerne i særlig høj grad. Det fremgik af efterprøvningen, at Rhône-Poulencs fabrik ikke var indrettet til produktion af et bredt udvalg produkter som påstået; desuden er påstanden ikke relevant, når den normale værdi fastlægges på grundlag af salgspriserne.

Det konstateredes imidlertid, at produktionsomkostningerne pr. enhed var steget betydeligt siden 1992, efter at kapacitetsudnyttelsen var faldet til et usædvanligt lavt niveau, både med hensyn til cumarin og salicylaldehyd faciliteter. Uanset årsagen til dette fald besluttede Kommissionen med henblik på fastlæggelsen af den normale værdi at beregne produktionsomkostningerne pr. enhed på grundlag af et produktionsniveau svarende til det niveau, som selskabet anvendte internt til fastlæggelse af sine standardomkostninger. De salgspriser, der gav mulighed for at få dækning for alle rimeligt fordelte omkostninger, og således salgspriserne på hjemmemarkedet, blev under disse omstændigheder betragtet som salgspriser i almindelig handel.

- (17) Den normale værdi blev derfor i henhold til artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i), i grundforordningen fastlagt på grundlag af den gennemsnitlige pris af fabrik for cumarin ved salg på markedet i USA i undersøgelsesperioden.

2. Eksportpriser

- (18) Eksportprisen fastlagdes på grundlag af den pris, der faktisk betaltes for varen ved salg til eksport fra Den Kinesiske Folkerepublik til Fællesskabet.
- (19) Ingen af de kinesiske eksportører af cumarin samarbejdede, og eksportprisen blev derfor baseret på oplysningerne fra de importører af kinesisk cumarin, som samarbejdede. Med henblik på den foreløbige afgørelse blev der ikke taget hensyn til cumarin med oprindelse i Kina, som solgtes til eksport via handlende i Hongkong, da Kommissionen ikke havde kendskab til, hvilket beløb disse handlende lagde til indkøbsprisen, og det derfor ikke var muligt at rekonstruere eksportprisen fob i Kina, hvilket var nødvendigt for en sammenligning. I forbindelse med den foreløbige afgørelse er eksportprisen derfor kun blevet beregnet på grundlag af priserne for cumarin, som eksporteredes direkte fra Kina til Fællesskabet, hvilket udgjorde over 60 % af den samlede eksport fra Kina til Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

3. Sammenligning

- (20) Den normale værdi blev sammenlignet med eksportpriserne i hvert enkelt tilfælde på fob niveau og i samme handelsled. For at sikre en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportpriserne tog Kommissionen hensyn til forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed som omhandlet i artikel 2, stk. 9 og 10, i grundforordningen.
- (21) Den kinesiske eksport solgtes hovedsagelig til importører, der optrådte som handlende, og den normale værdi blev derfor baseret på Rhône-Poulenc Inc.'s salgspriser på distributionsniveau i USA for at få en sammenligning i samme handelsled.

Eksportpriserne blev justeret for salgsomkostninger. Priserne fob kinesisk grænse blev fastlagt ved at trække omkostningerne til søtransport og i fornødent omfang omkostningerne til forsikring af transporten fra eksportpriserne.

Med hensyn til den normale værdi blev der foretaget justeringer for forskelle i fysiske egenskaber (se betragtning 22) og kreditomkostninger. Der blev ikke foretaget justeringer for omkostninger til transport over land og lastning for at ændre den normale værdi fra et ab fabrik niveau til et fob niveau, da der kun var tale om minimale omkostninger.

- (22) Importører og brugere påstod, at der burde foretages justeringer for fysiske forskelle for at tage hensyn til omkostningerne til den kvalitetskontrol, som de handlende og de endelige brugere fik foretaget af kasseret materiale, der ikke svarede til prøven, og som de kinesiske producenter ikke ville tage tilbage. Til den foreløbige afgørelse godtog Kommissionen ikke det ønskede omfang af justeringer for fysiske forskelle, enten fordi næsten alle beviser ikke med sikkerhed kunne henføres til kvalitetskontrolomkostninger, eller fordi der slet ikke blev fremlagt beviser.

Kommissionen fandt imidlertid, at kravet om justering for fysiske forskelle var velfunderet, fordi anvendelsesmulighederne er lidt mere begrænsede for kinesisk cumarin end for cumarin fremstillet af Rhône-Poulenc SA og af Rhône-Poulenc Inc. (se betragtning 12). I mangel af andet rimeligt grundlag blev den pågældende justering i forbindelse med den foreløbige afgørelse baseret på forskellen mellem salgsprisen for Rhône-Poulenc SA's varer på hjemmemarkedet i Fællesskabet og prisen cif, fortoldet, ved import fra Kina til Fællesskabet i 1988. 1988 blev betragtet som et passende år, fordi det af de beviser, Kommissionen havde til

rådighed, fremgik, at de kinesiske eksportører på det tidspunkt endnu ikke var begyndt at anvende de priser, som førte til denne undersøgelse. Dette skete først i 1990, hvor der noteredes en betydelig stigning i kinesisk cumarins andel af markedet fra de 21,3 % i 1988. Mellem 1988 og 1990 faldt importprisen på kinesisk cumarin 20 % og lå faktisk på samme niveau indtil 1992. Mellem 1990 og 1992 skete der yderligere relevante årlige stigninger i de kinesiske varers markedsandel. Prisforskellen i 1988 blev således anerkendt som et rimeligt mål på forskellen i markedsværdi mellem cumarin fra Rhône-Poulenc SA og kinesisk cumarin. Da cumarin fremstillet af Rhône-Poulenc Inc. er identisk med cumarin fremstillet af Rhône-Poulenc SA, gælder denne forskel i markedsværdi også med hensyn til produktet fra USA. Det er almindeligt kendt, at kvaliteten af kinesisk cumarin er steget betydeligt i de senere år, men da kvaliteten stadig opfattes som lavere end Rhône-Poulencs produkt, blev der alligevel foretaget en justering. Med henblik på den foreløbige afgørelse må den normale værdi derfor justeres nedad for et beløb svarende til nævnte prisforskel.

4. Dumpingsmargen

- (23) Den således fastlagte normale værdi blev sammenlignet med eksportpriserne i hvert enkelt tilfælde efter alle justeringer. Det fremgår af den foreløbige undersøgelse af de faktiske forhold, at cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik importeredes til dumpingpriser. For de kinesiske eksportører betragtet som en helhed blev der fastlagt en enkelt dumpingmargen på over 50 % af prisen cif Fællesskabet ved import, ufortoldet.

E. SKADE

1. Indledende bemærkninger

- (24) I forbindelse med fastlæggelsen af omfanget af cumarinimporten fra Kina og følgelig forbruket i Fællesskabet og markedsandele fremførte nogle importører, at KN-kode ex 2932 21 00, som den undersøgte vare henhører under, ikke kun omfatter cumarin, men også methylcumarin og ethylcumarin, der har andre egenskaber og kemiske formler end cumarin, og som ikke kan ombyttes med cumarin. De påstod derfor, at Eurostat's importdata vedrørende ovennævnte kode, hvor importen fra Kina til Fællesskabet i undersøgelsesperioden er opført til 331 tons, også omfattede importen af methylcumarin og ethylcumarin, og at import-

mængde og markedsandel for cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik således ville være overvurderet. Fakturaer fra de importører, som samarbejdede, dækker importen af 307 tons cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Dette tal udgør 92,7 % af den import, Eurostat registrerede under KN-kode ex 2932 21 00. Da ikke alle importører af cumarin samarbejdede, må det antages, at den faktiske import ligger meget tæt på tallet 331 tons. Følgelig må importen af methylcumarin og ethylcumarin have været minimal i undersøgelsesperioden, hvis der overhovedet var tale om nogen import. Konklusionen er den samme for 1992 og 1993. Ud fra oplysningerne fra de samarbejdende importører importeredes der 135 tons cumarin i begyndelsen af den undersøgte periode, dvs. i 1990. Der er således tale om en meget større uoverensstemmelse sammenlignet med Eurostat's tal på 199 tons for samme år. Dette kan forklares med, at nogle importører, som ikke samarbejdede, var specielt aktive i 1990. Uden beviser for importen af methylcumarin og ethylcumarin i de år, der undersøgtes, besluttede Kommissionen med henblik på den foreløbige afgørelse at betragte Eurostat's tal vedrørende KN-kode ex 2932 21 00 som tal, der udelukkende omfatter cumarin, da den skulle fastlægge udviklingen i den kinesiske import og følgelig forbrug og markedsandel. Dette betyder en mere traditionel vurdering af stigningen i de pågældende indikatorer sammenlignet med en fremgangsmåde, der udelukkende er baseret på fakturaerne fra samarbejdende importører.

- (25) Erhvervsgrenen i Fællesskabet består af et eneste selskab, og af hensyn til kravet om fortrolighed er der således ikke angivet nøjagtige tal vedrørende erhvervsgrenen i Fællesskabet eller andre tal, som kunne føre til en beregning af de fortrolige tal.

2. Synligt forbrug på markedet i Fællesskabet

- (26) Det synlige forbrug af cumarin i Fællesskabet blev beregnet på grundlag af fællesskabsproducentens salg på hjemmemarkedet plus import, men minus eksport. På dette grundlag var der en mindre nedgang på under 10 % i forbruget af cumarin mellem 1990 og undersøgelsesperioden. I den periode, der undersøgtes var der svingninger i det synlige forbrug med en betydelig stigning fra 1990 til 1991 og et stort fald mellem 1991 og 1992. Der kan noteres en opadgående tendens mellem 1992 og undersøgelsesperioden.

3. Omfang og markedsandel for importerede varer med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik

- (27) Dumpingimporten med oprindelse i Kina steg støt fra 199 tons i 1990 til 331 tons i undersøgelsesperioden, dvs. en stigning på 66 %.
- (28) Indskrænkningen på markedet i Fællesskabet i den periode, der undersøgtes, og den samtidige støt stigende importmængde fra Kina betød, at der var en endnu kraftigere stigning i kinesisk cumarins markedsandel end i importmængden. Markedsandelen steg støt og mere end fordobledes mellem 1990 og undersøgelsesperioden.

4. Priserne på dumpingimporten

- (29) Ud fra oplysningerne i Rhône-Poulenc SA's besvarelse af spørgeskemaet og importørernes oplysninger konstateredes det, at priserne på cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik konsekvent havde ligget under fællesskabsproducentens cumarinpriser siden 1990, dvs. fra begyndelsen af den periode, der undersøgtes. Med hensyn til undersøgelsesperioden blev prisunderbuddet beregnet som forskellen mellem salgsprisen på cumarin ved import fra Kina i hvert enkelt tilfælde og fællesskabsproducentens vejede gennemsnitlige salgspriser i samme handelsled, dvs. til brugerne af cumarin. Denne forskel er 28,7 % af fællesskabsproducentens pris i undersøgelsesperioden.

5. Situationen for erhvervsgrenen i Fællesskabet

a) Samlet produktion

- (30) Fællesskabsproducentens cumarinproduktion faldt 56,3 % mellem 1990 og undersøgelsesperioden. Den første betydelige nedgang fandt sted mellem 1990 og 1992, da produktionsniveauet mere end halveredes. Produktionen steg lidt i 1993, men formindskedes yderligere 10 % mellem 1993 og undersøgelsesperioden.

b) Produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (31) Produktionskapaciteten blev beregnet på grundlag af den største månedlige produktion i de sidste ti år ganget med elleve arbejdsmåneder. På dette grundlag var produktionskapaciteten stabil i hele den periode, der undersøgtes. Der var imidlertid en nedgang på 56 % i kapacitetsudnyttelsen mellem 1990 og undersøgelsesperioden.

c) **Salgsmængde**

- (32) Fællesskabsproducentens salg på markedet i Fællesskabet mere end halveredes mellem 1990 og undersøgelsesperioden.

d) **Beskæftigelse**

- (33) Antallet af beskæftigede i forbindelse med produktionen af cumarin faldt over 50 % i den periode, der undersøgtes, på linje med den faldende produktionsmængde.

e) **Lagre**

- (34) I den periode, der undersøgtes, formindskedes lagerbeholdningerne, således at der fortsat var et relativt stabilt forhold til den samlede salgsmængde.

f) **Fællesskabsproducentens markedsandel**

- (35) Fællesskabsproducentens markedsandel formindskedes med mere end halvdelen mellem 1990 og undersøgelsesperioden.

g) **Udviklingen i fællesskabsproducentens netto-salgspriser**

- (36) Fællesskabsproducentens salgspriser på EF-markedet steg omkring 9 % mellem 1990 og 1992 og formindskedes så gradvis til 1990-prisniveauet i undersøgelsesperioden.

h) **Fortjeneste**

- (37) Det bratte fald i fællesskabsproducentens produktion som følge af nedgangen i salget i Fællesskabet havde negative følger for fortjenesten i cumarinsektoren. Fællesskabsproducenten forsøgte at opretholde 1990-priserne, samtidig med at enhedsomkostningerne steg ca. 20 %, hovedsagelig på grund af nedgang i forholdet mellem kapacitet/anvendelse. Cumarinbranchen gav stadig fortjeneste indtil 1991, men der noteredes stigende tab fra 1992 indtil undersøgelsesperioden, hvor tabet nåede op på mellem 5 og 10 % af omsætningen.

6. Konklusion vedrørende skade

- (38) På et allerede vigende marked oplevede fællesskabsproducenten en kraftig udhuling af markedsandelen. Producenten prøvede at klare situationen ved at foretage en begrænset nedsættelse af salgsspriserne til et niveau, som stadig var tilstrækkeligt til, at det i det mindste dækkede driftsomkostningerne. Den bratte nedgang i salgsmængde påvirkede imid-

lertid kapacitetsudnyttelsen stærkt og forårsagede en betydelig stigning i produktionsomkostningerne pr. enhed. Fællesskabsproducenten begyndte derfor at notere tab fra 1992.

Kommissionen konkluderer derfor foreløbigt, at erhvervsgrenen i Fællesskabet har lidt væsentlig skade som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.

F. ÅRSAG TIL SKADE

1. Dumpingimportens virkninger

- (39) Der kan notes en klar sammenhæng mellem udviklingen i fællesskabsproducentens salg på hjemmemarkedet og udviklingen i importen af varer med oprindelse i Kina i undersøgelsesperioden. Der var en nedgang på 58,5 % i fællesskabsproducentens salg på markedet i Fællesskabet, samtidig med at den kinesiske import steg 66 % mellem 1990 og undersøgelsesperioden. Endvidere skete der en gradvis forringelse af fortjenesten på cumarin, som i 1990 stadig var forholdsvis tilfredsstillende for fællesskabsproducenten, indtil den blev negativ fra 1992. Denne negative finansielle udvikling faldt sammen med den prisunderbudspolitik, som de kinesiske eksportører begyndte at føre i 1990, og som forstærkedes hvert år indtil undersøgelsesperioden, hvor underbudsmargenen nåede op på 28,7 %. Der blev specielt noteret omfattende tab i undersøgelsesperioden, hvor dumpingimporten fra Kina nåede sit højdepunkt med hensyn til omfang, markedsandel og prisunderbud. Fællesskabsproducenten forsøgte at fastholde sine priser, da selskabet stod over for stigende enhedsomkostninger på grund af højere krav i miljøbeskyttelsesbestemmelserne, som måtte overholdes, men først og fremmest fordi de faste omkostninger måtte fordeles over en stadig faldende produktion som følge af dumpingimportens indvirkning på markedet i Fællesskabet.

På grund af presset fra importen af varer til stadig lavere priser, der steg støt i mængde, og som det konstateredes indførtes til omfattende dumpingpriser i undersøgelsesperioden, nåede fællesskabsproducenten omsætningsnulpunktet i 1992, hvor selskabet begyndte at notere tab, som voksede i undersøgelsesperioden. Efter Kommissionens opfattelse er der derfor en klar årsagssammenhæng mellem den skadelige situation for fællesskabserhvervsgrenen og dumpingimporten af varer med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik.

2. Andre faktorer

- (40) Kommissionen undersøgte også, om der var forårsaget erhvervsgrenen i Fællesskabet skade af andre faktorer end dumpingimporten. Specielt undersøgte forbrugstendenserne i Fællesskabet, udviklingen i eksporten til tredjelande og virkningerne af importen fra andre tredjelande end Den Kinesiske Folkerepublik.
- (41) Som beskrevet i betragtning 26 var der udsving i forbruget i Fællesskabet i den periode, der undersøgte, men faldet var mindre end 10 % i perioden som helhed. Mellem 1992 og undersøgelsesperioden, hvor cumarinproduktionen i stigende grad gav tab, genindvandt forbruget i Fællesskabet imidlertid noget af det tabte. Den globalt negative udvikling i efterspørgslen bidrog derfor kun meget periferisk til den skade, der påførtes erhvervsgrenen i Fællesskabet.
- (42) Med hensyn til fællesskabsproducentens eksport til tredjelande noteredes der en nedgang på 40,1 % mellem 1990 og 1992, dvs. mindre end salget på hjemmemarkedet udtrykt i procent og frem for alt i absolutte tal. Der var imidlertid en stigning på 6 % i eksporten mellem 1993 og undersøgelsesperioden, dvs. i de år, hvor cumarin udviklede sig til en stadig mere urentabel forretning. Men hvis der tages hensyn til hele den periode, der undersøgte, var der en nedgang i eksporten på 38,7 % i forhold til nedgangen på over 50 % i salget på hjemmemarkedet som omhandlet i betragtning 32. Følgelig indvirkede en nedsættelse af eksporten også negativt på fællesskabsproducentens produktionsniveau og bidrog således til selskabets negative finansielle situation.
- (43) Kommissionen undersøgte også udviklingen i importen af varer med oprindelse i andre tredjelande end Den Kinesiske Folkerepublik. Den konstaterede en stigning på 160 % i markedsandelen for den samlede import af varer fra disse lande mellem 1990 og undersøgelsesperioden. Det var ikke muligt at udlede en klar tendens, hvis importmængden blev vurderet for hvert enkelt land. Rusland og Japan var de største eksportører efter Kina, men i langt mindre målestok end sidstnævnte.

Landenes eksport til Fællesskabet tegnede sig for mindre end 4 % af markedet. I undersøgelsesperioden eksporterede de cumarin til priser, som var lidt lavere end Den Kinesiske Folkerepubliks. Men selv om de to lande bidrog til den skade, der påførtes erhvervsgrenen i Fællesskabet, er deres bidrag dog kun minimalt i betragtning af omfanget af deres eksport i forhold til den kinesiske.

- (44) Nogle importører hævdede, at Rhône-Poulenc SA's egen manglende effektivitet var grunden til den skade, der var forvoldt selskabet. De henviste specielt til en stadig stigning i produktionsomkostningerne pr. enhed for Rhône-Poulenc SA's cumarin i den periode, der undersøgte, og specielt til stigningen i generalomkostningerne pr. enhed, som mere end fordobledes mellem 1990 og undersøgelsesperioden. Kommissionen undersøgte påstanden og fastslog, at stigningen i generalomkostningerne pr. enhed skyldtes, at denne type omkostninger som faste omkostninger måtte spredes over en stadig mindre produktionsmængde, der faldt 56,3 % mellem 1990 og undersøgelsesperioden, hovedsagelig som følge af den kinesiske dumpingimport. Rhône-Poulenc SA gjorde imidlertid store anstrengelser for at begrænse produktionsomkostningerne pr. enhed ved at reducere den direkte arbejdskraft gennem en plan for afskedigelser og ved at forbedre fabrikkens udbytte, hvilket resulterede i lavere omkostninger til råmaterialer. Påstanden vedrørende fællesskabsproducentens manglende effektivitet måtte derfor afvises.
- (45) Importørerne hævdede desuden, at Rhône-Poulenc SA selv havde påført sig skade gennem sin prispolitik. De henviste særlig til den salgsprisforhøjelse på 9,3 %, som Rhône-Poulenc anvendte mellem 1990 og 1992. Kommissionen ønsker i den forbindelse at påpege, at det er normal handelspraksis fra et selskabs side, at det forsøger at dække produktionsomkostningerne gennem salgspriserne, og dette har været Rhône-Poulenc SA's politik for cumarinbranchen, men rentabiliteten forværredes alligevel fra 1990, indtil den blev negativ i 1992. Følgelig reducerede Rhône-Poulenc SA's sine priser i de følgende år med samme beløb under pres fra dumpingimporten fra Kina, hvis priser faldt over 10 % mellem 1992 og undersøgelsesperioden.
- (46) Kommissionen fastslog, at selv om andre faktorer også kunne have haft negative følger for erhvervsgrenen i Fællesskabet, har dumpingimporten fra Den Kinesiske Folkerepublik, særskilt betragtet, på grund af vedvarende udhuling af markedsandele og pristryk påført erhvervsgrenen i Fællesskabet væsentlig skade.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Generelle betragtninger

- (47) Formålet med antidumpingforanstaltninger er at fjerne de handelsfordrejende virkninger af skadelig dumping og genetablere effektiv konkurrence på markedet i Fællesskabet, hvilket i sig selv er i

Fællesskabets interesse. Kommissionen undersøgte på denne baggrund virkningerne af antidumpingforanstaltninger på importen af cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik i forhold til fællesskabserhvervsgrænsens og brugernes specifikke interesser.

2. Fællesskabserhvervsgrænsens interesser

- (48) På baggrund af fællesskabsproducentens vedvarende og stigende finansielle tab på cumarinproduktionen som følge af dumpingimporten er der en væsentlig risiko for, at fabrikken med en cumarinproduktion, som allerede kører på et meget lavt niveau, må lukke helt, hvis der ikke gribes ind. I så tilfælde vil tabet af arbejdspladser ikke kun blive begrænset til folk, som er direkte beskæftiget i cumarinproduktionen, men også omfatte et stort antal beskæftigede i produktionen af råmaterialer til cumarin og andre forbundne produktionsprocesser. Der er risiko for, at disse processer heller ikke vil være konkurrencedygtige, hvis de skal bære alle de faste omkostninger, som tidligere kunne deles med cumarinsektoren.

3. Brugernes interesser

- (49) Kommissionen undersøgte de mulige konsekvenser af en prisstigning på cumarin efter indførelsen af en antidumpingtold på prisen for duftblandinger. Cumarin er kun en af mange dufte, som indgår i en blanding. Undersøgelsen viste, at for de importører, som selv forarbejder cumarin, er cumarinindholdet i en blanding begrænset til nogle få procent og kun i meget få tilfælde når eller overstiger 10 %. Omkostningsbyrden for cumarin i forhold til produktionsomkostningerne til en duftblanding er følgelig højst nogle få procent højere. Virkningerne af en prisforhøjelse på cumarin som følge af en antidumpingtold på produktionsomkostningerne til de fleste duftblandinger vil således være minimale. Og virkningerne for prisen på den endelige vare, dvs. prisen på rengøringsmidler, kosmetikvarer og parfumer, hvori duftblandingen er inkorporeret, vil være helt ubetydelige.
- (50) Importører og producenter af duftblandinger anførte, at indførelsen af en antidumpingtold på cumarin fra Den Kinesiske Folkerepublik ville give producenter baseret uden for EF en konkurrencedygtig omkostningsfordel, fordi de vil have kinesisk cumarin til rådighed todfrit. Kommissionen understreger, at i den foreliggende situation er de fordele, som brugerne i Fællesskabet nyder godt af, resultatet af illoyal handelspraksis, som forvolder erhvervsgrænsen i Fællesskabet skade. Brugere af

cumarin kan derfor ikke kræve, at en sådan situation opretholdes. Kommissionen fastslår imidlertid, at det på grund af den uvæsentlige omkostningsbyrde for cumarin i salgsprisen på de fleste duftblandinger (som angivet i betragtning 49) er meget usandsynligt, at produktionen af visse blandinger bare vil blive overført til selskaber, som er etableret uden for Fællesskabet, fordi der indføres antidumpingforanstaltninger.

- (51) Importører og brugere af cumarin påstod, at Rhône-Poulenc SA's seneste marketingpolitik var misbrug af dominerende stilling, idet selskabet påtvang visse brugere femårskontrakter, hvori der på forhånd var fastsat en mindstemængde, en pris for det første år og en prisrevisionsmekanisme. Desuden påstod de, at Rhône-Poulenc SA uden denne købsforpligtelse ikke ville være i stand til at garantere leveringen af den nødvendige mængde. Kommissionen bemærker i denne forbindelse, at Rhône-Poulenc SA's markedsandel er meget mindre end Kinas. Endvidere er der ikke fremlagt bevis for, at Rhône-Poulenc SA's nægtede at levere eller truede med ikke at levere cumarin til de pågældende selskaber.

Selv om Rhône-Poulenc SA ikke kørte med fuld kapacitet, var det nødvendigt at planlægge væsentlige produktionsforøgelse på forhånd, og det ville tage en vis tid at gennemføre dem. Rhône-Poulenc SA's politik, der først og fremmest bestod i at forsyne de kunder, som selskabet allerede havde en kontraktmæssig forpligtelse med, svarer således til normal handelspraksis.

- (52) Ifølge Kommissionen er der alvorlig risiko for, at cumarinfabrikken vil blive lukket, hvis Rhône-Poulenc SA ikke får gjort cumarinproduktionen rentabel og sælger til priser, som kun dækker produktionsomkostningerne. Skulle det ske, vil markedet i Fællesskabet blive helt afhængigt af importerede varer, hvoraf over 80 % stammer fra et land, nemlig Den Kinesiske Folkerepublik. Dette kunne medføre, at Fællesskabets marked for cumarin vil blive domineret af Den Kinesiske Folkerepublik, hvilket i sig selv vil bringe en loyal priskonkurrence i fare.

4. Konklusion

- (53) På baggrund af de forskellige argumenter, som importører og brugere har fremført, konkluderer Kommissionen, at det er i Fællesskabets interesse at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger på importen af cumarin med oprindelse i Kina for at forhindre, at der forvoldes yderligere skade i den resterende undersøgelsesperiode.

H. MIDLERTIDIG TOLD

- (54) På baggrund af ovenstående bør der træffes foranstaltninger i form af en midlertidig antidumpingtold. Med henblik på at fastsætte denne told beregnede Kommissionen den told, der var nødvendig for at afhjælpe den skade, som dumpingimporten forvoldte erhvervsgrænsen i Fællesskabet, så den kunne fastlægges, hvorvidt der i henhold til artikel 13, stk. 3, i grundforordningen burde indføres en lavere told end en told baseret på dumpingmargenen.
- (55) Da skaden især forvoldtes på grund af den fortsatte nedsættelse af de kinesiske eksportpriser, hvilket førte til tab af markedsandele og finansielle tab for erhvervsgrænsen i Fællesskabet, er det for at fjerne en sådan skade nødvendigt, at disse eksportpriser hæves til et niveau, som giver fællesskabsproducenten mulighed for at fastsætte en pris svarende til produktionsomkostningerne plus en rimelig fortjenstmargen. En fortjenstmargen på 5 % forekommer at være rimelig og giver mulighed for et passende udbytte af investeringerne.

På grundlag af en analyse af produktionsomkostningerne for erhvervsgrænsen i Fællesskabet fastslog Kommissionen, at generalomkostningerne pr. enhed var usædvanligt høje som resultat af den betydelige produktionsnedgang, hvilket førte til en usædvanligt lav kapacitetsudnyttelse. Kommissionen fastslog også, at denne produktionsnedgang ikke kun skyldtes dumpingimporten fra Den Kinesiske Folkerepublik, men også andre faktorer og særlig faldet i Fællesskabets eksport til tredjelande. Under disse særlige omstændigheder forekommer det rimeligt at nedsætte generalomkostningerne pr. enhed for at afspejle virkningerne af den kinesiske eksport på Rhône-Poulenc SA's produktionsmængde. Med henblik herpå blev et forholdstal baseret på stigningen i importmængden fra Kina i forhold til Rhône-Poulenc SA's faldende produktionsmængde lagt til stigningen i Rhône-Poulenc SA's generalomkostninger i undersøgelsesperioden.

De således beregnede produktionsomkostninger forhøjet med en fortjenstmargen på 5 % af omsætningen blev justeret for at tage hensyn til forskellen i fysiske egenskaber som beskrevet i betragtning 22 for at fastsætte det prisniveau, der er nødvendigt til at afhjælpe skaden.

Kommissionen sammenlignede prisniveauet med importprisen, Fællesskabets grænse, justeret til brugernes handelsniveau og udtrykt som forskellen i procent af importprisen, ufortoldet. På dette grundlag er det nødvendigt at forhøje den gennemsnitlige pris for den kinesiske eksport, frit Fælles-

skabets grænse, med 42,9 % for at fjerne den skade, der er forvoldt af dumpingimporten af varer med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik.

- (56) I henhold til artikel 13, stk. 3, i grundforordningen bør antidumpingtolden fastsættes på dette niveau, da det er lavere end den foreløbigt fastlagte dumpingmargen.
- (57) For at reducere risikoen for, at tolden kan omgå, bør der indføres en told i form af et særligt beløb i ecu pr. ton. Tolden fastsættes på dette grundlag til 3 479 ECU pr. ton.

I. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

- (58) Af hensyn til god administration bør der fastsættes en periode, inden for hvilken de berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt. Det bør yderligere angives, at alle afgørelser vedrørende denne forordning er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på en endelig told på forslag af Kommissionen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på 3 479 ECU pr. ton på importen af cumarin henhørende under KN-kode ex 2932 21 00 (Taric-kode 2932 21 00*10) med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik.
2. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse, medmindre andet er udtrykkeligt angivet.
3. De i stk. 1 omhandlede varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Parterne kan inden for en måned fra tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen, jf. dog artikel 7, stk. 4, litra b) og c), i grundforordningen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. oktober 1995.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2353/95

af 6. oktober 1995

om udstedelse af eksportlicenser for frugt og grøntsager med forudfastsættelse af restitutioner

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/95 af 28. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I Kommissionens forordning (EF) nr. 1489/95⁽²⁾ er det fastsat, for hvilke mængder der kan ansøges om eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen undtagen de eksportlicenser, der ansøges om i forbindelse med fødevarerhjælp;

i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1488/95 er det fastsat, på hvilke betingelser Kommissionen kan træffe særlige foranstaltninger for at undgå overskridelse af de mængder, som der kan ansøges om eksportlicenser for;

i betragtning af de oplysninger, som Kommissionen råder over dags dato, vil den mængde på 304 tons afskallede bitre mandler, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 1489/95, nedsat og forhøjet med de i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1488/95 omhandlede mængder, blive overskredet, hvis der uden begrænsninger udstedes

licenser med forudfastsættelse af restitutionen i forbindelse med de ansøgninger, der er indgivet fra den 3. oktober 1995; der bør derfor anvendes en nedsættelseskoefficient for de mængder, der blev ansøgt om den 3. oktober 1995, og ske en afvisning af de ansøgninger om eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen, indgivet senere med henblik på udstedelse i indeværende periode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen for afskallede bitre mandler, for hvilke ansøgningerne blev indgivet den 3. oktober 1995 i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. 1489/95, udstedes for 81,09 % af de mængder, der er ansøgt om.

For ovennævnte produkt afvises de ansøgninger om eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen, der blev indgivet efter den 3. oktober 1995 og inden den 25. oktober 1995.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. oktober 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. oktober 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 29. 6. 1995, s. 68.

⁽²⁾ EFT nr. L 145 af 29. 6. 1995, s. 75.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2354/95

af 6. oktober 1995

om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1101/95⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1568/95⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2323/95⁽⁵⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. oktober 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. oktober 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.⁽²⁾ EFT nr. L 110 af 17. 5. 1995, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 141 af 24. 6. 1995, s. 16.⁽⁴⁾ EFT nr. L 150 af 1. 7. 1995, s. 36.⁽⁵⁾ EFT nr. L 234 af 7. 10. 1995, s. 25.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. oktober 1995 om ændring af de repræsentative priser og den tillægsgold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, rå sukker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(ECU)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægsgold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	22,49	5,06
1701 11 90 ⁽¹⁾	22,49	10,29
1701 12 10 ⁽¹⁾	22,49	4,87
1701 12 90 ⁽¹⁾	22,49	9,86
1701 91 00 ⁽²⁾	28,85	10,81
1701 99 10 ⁽²⁾	28,85	6,29
1701 99 90 ⁽²⁾	28,85	6,29
1702 90 99 ⁽³⁾	0,29	0,36

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, p. 3).

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT nr. L 94 af 21. 4. 1972, p. 1).

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2355/95

af 6. oktober 1995

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1740/95⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. oktober 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. oktober 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 167 af 18. 7. 1995, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. oktober 1995 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)			(ECU/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode (*)	Fast importværdi	KN-kode	Tredjelandskode (*)	Fast importværdi
0702 00 40	052	54,3	0806 10 40	052	107,0
	060	80,2		064	56,6
	064	59,6		066	49,4
	066	41,7		220	110,8
	068	62,3		400	135,7
	204	50,9		412	132,4
	212	117,9		512	186,0
	624	75,0		600	64,5
	999	67,7		624	123,2
	999	70,1		999	107,3
ex 0707 00 30	052	166,9	0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	039	79,3
	060	61,0		064	77,0
	066	53,8		388	50,3
	068	60,4		400	54,7
	204	49,1		404	61,5
	624	207,3		508	68,4
	999	95,5		512	50,7
	052	55,6		524	57,4
	204	77,5		528	48,0
	624	196,3		800	62,5
0709 90 79	999	109,8	804	38,1	
	052	66,3	999	58,9	
	388	66,7	0808 20 57	052	86,2
	400	151,4		064	80,8
512	61,7	388		79,6	
520	66,5	512		89,7	
0805 30 30	524	62,8	528	84,1	
	528	63,8	800	55,8	
	600	54,7	804	112,9	
	624	78,0	999	84,2	
	999	74,7			

(*) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 3079/94 (EFT nr. L 325 af 17. 12. 1994, s. 17). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. juli 1995

om en procedure i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 (Swissair/Sabena)

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentiske)

(Tekst af betydning for EØS)

(95/404/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92
af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 5,

under henvisning til anmodning fra den belgiske regering, og

ud fra følgende betragtninger:

SAGFREMSTILLING

I

Den belgiske stat og Swissair Swiss Air Transport Company Limited (Swissair) indgik den 4. maj 1995 en aftale, ifølge hvilken Swissair skal overtage 49,5 % af aktiekapitalen i det belgiske luftfartsselskab Sabena SA (Sabena). Aftalen fastlægger de nærmere vilkår og betingelser for denne overtagelse samt parternes rettigheder og forpligtelser i relation til ledelsen af Sabena.

Ved skrivelse af 12. maj 1995, som indgik til Kommissionen den 18. maj, anmodede den belgiske regering under henvisning til artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2407/92 Kommissionen om at undersøge, om Sabena med den ovennævnte aftale opfyldte kravene i denne artikel, specielt hvad angår ejerskab af og kontrol med luftfartsselskabet, og træffe beslutning herom. Denne skrivelse var ledsaget af et teknisk notat og kopier af aftalen med Swissair med tilhørende bilag, herunder udkast til nye vedtægter for Sabena og til en samarbejdsaftale, der skal indgås mellem de to luftfartsselskaber.

Ved en yderligere skrivelse af 15. juni 1995, der indgik til Kommissionen den 16. juni, underrettede den belgiske regering Kommissionen om, at parterne havde indgået en tillægsaftale af 12. juni 1995, hvorved aftalen af 4. maj og udkastet til samarbejdsaftale blev ændret på en række punkter.

Nedenstående beskrivelse af hele transaktionen mellem den belgiske stat, Swissair og Sabena er baseret på oplysningerne i de to skrivelser af 12. maj og 15. juni 1995 med bilag.

II

Sabena er et aktieselskab stiftet efter belgisk ret og med registreret hjemsted i Bruxelles. Det er i enhver henseende underlagt den almindelige belgiske lovgivning vedrørende selskabsret. Ifølge Sabenas nye vedtægter har selskabet til formål at drive indenlandsk og international lufttrafik samt udøve enhver anden dertil knyttet aktivitet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 240 af 24. 8. 1992, s. 1.

Sabenas aktiekapital er for øjeblikket således fordelt: Den belgiske stat ejer ca. 61,6 %, enten direkte eller indirekte via det statslige holdingselskab. Société fédérale d'investissement (SFI). Air France ejer via sit datterselskab Finacta 37,49 %. De resterende 0,9 % er i hænderne på institutionelle belgiske investorer eller — for en ganske lille dels vedkommende — tidligere eller nuværende ansatte i Sabena.

I henhold til aftalen mellem Swissair og den belgiske stat af 4. maj 1995 skal der gennemføres tre større kapitaltransaktioner.

Den første går ud på, at SFI køber alle de Sabena-aktier, som for øjeblikket ejes af Finacta. Købet finansieres ved et lån på 4 mia. bfr. som Swissair yder SFI. Til dette lån vil der blive knyttet 691 666 127 warrants, som skal give Swissair mulighed for under visse omstændigheder at erhverve en yderligere andel i Sabena.

Den anden går ud på at forhøje Sabenas aktiekapital med i alt 9,5 mia. bfr., hvoraf de 2 mia. (fordelt på 895 323 084 aktier) på den belgiske stats initiativ skal tegnes af institutionelle belgiske investorer, 1,5 mia. (671 492 313 aktier) af SFI, og de resterende 6 mia. (2 685 969 251 aktier) af Swissair. Efter denne kapitalforhøjelse vil 49,5 % af de stemmeberettigede aktier i Sabena være ejet af Swissair, medens alle de andre aktionærer tilsammen kommer til at besidde de resterende 50,5 % (svarende til 2 740 283 257 aktier, hvoraf mindst 1 834 459 013 vil være i hænderne på den belgiske stat og SFI). Aftalen fastsætter desuden, at de institutionelle investorer skal handle via et fælles, til formålet oprettet belgisk selskab, hvis aktiemajoritet skal være på belgiske hænder, og som reelt skal kontrolleres af belgiere. Den belgiske stat og SFI skal indgå en aktionæraftale med dette selskab, der skal indeholde bestemmelser om stemmeregler og gensidige optioner på køb af aktier i Sabena. Disse bestemmelser skal bl.a. sikre, at den belgiske stat og SFI tilsammen altid vil få større indflydelse i Sabena end de institutionelle investorer.

Den tredje går ud på, at Swissair skal betale et yderligere beløb på 0,5 mia. bfr. for 223 830 770 særlige kapitalbeviser udstedt af Sabena. For disse kapitalbeviser gælder følgende:

- der skal ikke indgå i Sabenas stamkapital
- de skal være registrerede
- de skal ikke være forbundet med nogen stemmeret
- de giver indehaveren ret til samme dividende som stamaktierne, men med et minimum på 5 % af emissionskursen

- indehaveren har i tilfælde af likvidation ret til at få den oprindeligt betalte emissionspris tilbagebetalt før enhver tilbagebetaling af stamkapitalen, men får ikke del i et eventuelt likvidationsprovenu.

Begge parter i aftalen kan under visse omstændigheder og under forbehold af den anden parts option overdrage eller på børsen udbyde alle eller en del af deres aktier i Sabena. Det skal dog i så fald ske på en sådan måde, at det sikres, at Sabena opfylder kravene i forordning (EØF) nr. 2407/92. Desuden er det i Sabenas vedtægter fastsat, at Sabenas bestyrelse skal underrettes om enhver overdragelse af aktier, samt at den nægter at godkende den, hvis disse krav ikke er opfyldt.

III

Sideløbende med de ovenfor beskrevne transaktioner skal Sabena ophæve de strukturelle forbindelser, selskabet i henhold til en »protocole d'accord« af 10. april 1992 har med Air France, og Sabena skal herefter ledes og drives af parterne i aftalen af 4. maj 1995 efter de nedenfor anførte regler.

Hver af parterne får stemmerettigheder på Sabenas generalforsamling svarende til sin procentvise andel af aktiekapitalen. Det er generalforsamlingen, der træffer beslutning — med et flertal på 75 % af de afgivne stemmer — om alle ændringer i selskabets vedtægter (herunder også ændringer i selskabsform og selskabsformål) og enhver forhøjelse eller formindskelse af aktiekapitalen samt om en eventuel likvidation, fusion eller opspaltning af selskabet. Generalforsamlingen træffer desuden med simpelt stemmeflertal beslutning i anliggender angående:

- udlodning af dividende
- godkendelse af årsregnskaberne
- udpegelse og afsættelse af bestyrelsesmedlemmer og lovpligtige revisorer
- decharge til bestyrelsesmedlemmer og lovpligtige revisorer
- alle andre anliggender, som generalforsamlingen får forelagt af bestyrelsen som følge af interessekonflikter, der involverer tre eller flere bestyrelsesmedlemmer.

Både aftalen af 4. maj 1995 og Sabenas nye vedtægter indeholder bestemmelser om, at stemmer afgivet af aktionærer, som ikke har statsborgerskab i en af Fællesskabets medlemsstater (eller et dermed ligestillet statsborgerskab), eller som kontrolleres af personer, der ikke opfylder dette statsborgerskabskriterium, tilsammen altid tegner sig for mindre end 50 % af alle de afgivne stemmer.

Med forbehold af de beføjelser, der tilfalder generalforsamlingen, er det selskabets bestyrelse, der forestår ledelsen af selskabet, og som træffer beslutning om alle vigtige forretningspolitiske og strategiske spørgsmål, som f.eks. vedtagelse af forretningsplanen og det årlige budget, væsentlige investeringer i fly og udstyr og væsentlige ændringer i rutenettet. Bestyrelsen skal udpege en administrerende direktør til at varetage den daglige ledelse, men dette berører ikke bestyrelsens generelle beføjelser, og den bevarer således selv det endelige ansvar for selskabets ledelse. Parterne har med disse bestemmelser overholdt de almindelige regler i den belgiske selskabsret.

Bestyrelsen skal bestå af tolv medlemmer, inklusive formanden, og alle bestyrelsens beslutninger træffes med simpelt flertal (forudsat at mindst seks medlemmer er til stede eller repræsenteret). Intet bestyrelsesmedlem har udslagsgivende stemme. Medlemmerne udpeges og afsættes af generalforsamlingen efter følgende regler i aftalen af 4. maj 1995:

- fem bestyrelsesmedlemmer udpeges efter indstilling fra Swissair
- seks bestyrelsesmedlemmer udpeges efter indstilling fra de belgiske aktionærer
- formanden udpeges efter fælles indstilling fra begge aktionærgrupper. Såfremt parterne ikke kan enes om en fælles indstilling inden for en bestemt frist, sker udpegelsen efter Swissairs indstilling. I modsætning til, hvad der gælder for de to ovenfor nævnte grupper af bestyrelsesmedlemmer, kan generalforsamlingen dog frit godkende eller forkaste denne indstilling
- ethvert bestyrelsesmedlem med undtagelse af formanden afsættes efter anmodning fra de aktionærer, efter hvis indstilling han blev udpeget, medmindre et flertal på 75 % af de stemmer, der afgives på generalforsamlingen, modsætter sig det
- formanden kan til enhver tid afsættes af generalforsamlingen med et flertal af de afgivne stemmer.

Ifølge aftalen skal mindst formanden og de seks bestyrelsesmedlemmer, der udpeges efter indstilling fra de

belgiske aktionærer, have statsborgerskab i et af Fællesskabets medlemsstater eller et dermed ligestillet statsborgerskab, således at det sikres, at de krav, der stilles i gældende EF-bestemmelser og Belgiens bilaterale luftfartsaftaler med henblik på at bevare Sabenas status som belgisk luftfartsselskab, altid er opfyldt.

I tilfælde af at et bestyrelsesmedlem afsættes eller af anden grund udtræder af bestyrelsen, udpeges afløseren midlertidigt ved selvsupplering efter indstilling fra den pågældende aktionærgruppe, indtil generalforsamlingen træffer det endelige valg. Valg af ny formand ved selvsupplering kan dog kun ske efter fælles indstilling fra begge aktionærgrupper. Den belgiske regering har i sin skrivelse af 12. maj 1995 anført, at hvis der ikke kan nås til enighed om en sådan fælles indstilling, kan formandsposten ikke besættes ved selvsupplering, men vil indtil videre forblive ubesat.

Som nævnt ovenfor, skal den daglige ledelse varetages af en administrerende direktør, som, så længe tillægsaftalen af 12. juni 1995 er i kraft, udpeges og afsættes af bestyrelsen, der træffer beslutning med simpelt flertal efter fælles indstilling fra et flertal blandt formanden og de seks bestyrelsesmedlemmer, der er udpeget efter indstilling fra de belgiske aktionærer, samt et flertal blandt de fem Swissair-udpegede bestyrelsesmedlemmer. Ifølge aftalen af 4. maj 1995 kan den administrerende direktør også være bestyrelsesformand, såfremt parterne enes herom. Den belgiske regering har i sin skrivelse af 12. maj 1995 anført, at den ikke har til hensigt at tillade et sådant personsammenfald i en situation, hvor det ville føre til, at indflydelsen på ledelsen af Sabena samles i hænderne på en person udpeget af Swissair.

Det påhviler ligeledes bestyrelsen at udpege og afsætte finansdirektøren samt de øvrige medlemmer af direktionen. Disse udpegninger sker efter indstilling fra den administrerende direktør, eller for så vidt angår finansdirektøren, fra Swissair.

IV

Aftalen af 4. maj 1995 fastlægger desuden en række grundprincipper for ledelsen af Sabena. Bl.a. fastsættes det, at Sabena skal drives som et »overskudsorienteret og konkurrencedygtigt luftfartsselskab med et højt kvalitetsimage«, samt at selskabet skal arbejde tæt sammen med Swissair. Med henblik herpå vil de to luftfartsselskaber undertegne et udkast til en samarbejdsaftale som primært skal indeholde bestemmelser om:

- etablering af fælles planlægnings- og kontrolprocedurer på grundlag af de af Swissair udviklede modeller samt fælles planlægningsenheder på områder såsom flyinvesteringer og udvikling af rutenettet
- etablering af fælles systemstyringsenheder med ansvar for udformning, udvælgelse og markedsføring af begge selskabers produkter samt for den globale rentabilitet i rutenettet
- overdragelse af ansvaret for planlægning og ruteadministration på to ruteområder (Afrika og Europa til og fra Belgien) til Sabena og på de resterende ruter til Swissair, idet ansvaret udøves efter Swissairs standarder og procedurer
- sammenlægning af dele af de to parter aktiviteter inden for marketing, reservationssystemer og salgsorganisation.

Samtidig fastsættes det imidlertid udtrykkeligt i de relevante bestemmelser til samarbejdsaftalen at hvert luftfartsselskab bevarer det fulde ansvar for deres egne funktioner under enhver fælles planlægning og kontrol, samt at de fælles enheder skal forelægge resultaterne af deres arbejde for det pågældende luftfartsselskabs bestyrelse for at opnå dens forhåndsgodkendelse. Det fastsættes i særdeleshed, at de fælles systemstyringsenheder ikke indebærer nogen begrænsning af det enkelte luftfartsselskabs ansvar for sine egne finansielle resultater og heller ikke nogen delegering af beslutningsbeføjelser eller deling af ruteoperationer mellem selskaberne. Den belgiske regering har i sin skrivelse af 12. maj 1995 anført, at aftaleudkastet i alt væsentligt omhandler procedurer for samarbejde om planlægning og ledelse, men overlader det til hvert luftfartsselskabs bestyrelse at træffe den endelige afgørelse i vigtige sager.

Det er meningen, at samarbejdsaftalen i første omgang skal indgå for ti år, hvorefter den automatisk forlænges med fem år ad gangen, medmindre en af parterne opsiges den. De aftalebemmelser, der drejer sig om anvendelse af fælles planlægnings- og kontrolprocedurer, samt om hvilke standarder og metoder der skal anvendes ved planlægning og ruteadministration på trafikområderne, skal tages op til parternes fornyede overvejelse mindst hvert tredje år med henblik på at fremme de to luftfartsselskabers konkurrenceevne og effektivitet mest muligt.

V

Aftalen af 4. maj 1995 opstiller desuden to forskellige scenarier for fremtidige ændringer i Sabenas ejerforhold, der er mere vidtrækkende end de i afsnit II ovenfor nævnte rettigheder med hensyn til overdragelse.

For det første kan den belgiske stat erhverve alle de aktier, der er i hænderne på Swissair, i tilfælde af, at dens overordnede interesser lider væsentlig skade, og denne skade ikke afhjælpes inden seks måneder. Indtil udgangen af 1998 skal den pris, der skal betales for aktierne, svare til den, som Swissair oprindeligt betalte, med tillæg af renter efter en nærmere fastsat sats. Efter den dato skal prisen beregnes af en international investeringsbank udpeget af parterne efter fælles overenskomst.

For det andet har Swissair mulighed for at overtage flertallet af stemmerettighederne i Sabena ved at udnytte de rettigheder, der følger af samtlige de warrants, der er knyttet til lånet til SFI, og eventuelt kræve, at den belgiske stat og SFI sælger en del af deres aktier og/eller afstår fra at deltage i enhver yderligere forhøjelse af Sabenas kapital. Enhver udnyttelse af denne mulighed er imidlertid betinget af, at der ved en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Schweiz eller en ensidig ændring af de gældende EF-bestemmelser åbnes mulighed for, at en sådan transaktion kan gennemføres, uden at Sabena mister sin status som EF-luftfartsselskab i henhold til forordning (EØF) nr. 2407/92. Desuden kan denne mulighed ikke udnyttes for år 2000 og kan, såfremt den belgiske stat kræver det, føre til en opsplitning af Sabena for at sikre, at selskabet bevarer sine rettigheder i henhold til gældende luftfartsaftaler med tredjelande. På baggrund af disse bestemmelser og den usikkerhed, de er forbundet med, er det den belgiske regerings opfattelse, at denne mulighed, som Swissair har fået tillagt, ikke vil få nogen aktuel indflydelse på selskabets ledelse, og den indgår derfor ikke i den anmodning, den belgiske regering har indgivet.

Det skal til sidst bemærkes, at tillægget af 12. juni 1995 til aftalen af 4. maj automatisk ophæves, hvis dets bestemmelser som følge af ændringer i lovgivningen ikke længere er nødvendige for at sikre Sabenas status som EF-luftfartsselskab i henhold til forordning (EØF) nr. 2407/92.

RETLIG VURDERING

VI

Forordning (EØF) nr. 2407/92 indgår sammen med Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92⁽¹⁾ og (EØF) nr. 2409/92⁽²⁾ som en integrerende del af den tredje »luftfartspakke« af 23. juli 1992, hvorved det indre marked blev gennemført inden for luftfartssektoren. I henhold til førstnævnte forordnings artikel 3, stk. 3, må intet foretagende der er etableret i Fællesskabet, udføre tjenesteydelser vedrørende lufttransport inden for Fællesskabets område, medmindre det har udstedt den dertil nødvendige licens. Udstedelse og opretholdelse af en sådan licens er betinget af, at foretagendet opfylder kravene i forordningen. Et luftfartsselskab, som har fået udstedt licens i overensstemmelse med disse regler, har i henhold til forordning (EØF) nr. 2408/92 fri adgang til at beflyve alle ruter inden for Fællesskabet, jf. Kommissionens beslutning 93/347/EØF (Viva Air)⁽³⁾.

Det skal desuden bemærkes, at forordning (EØF) nr. 2407/92 i henhold til Det Blandede EØS-Udvalgs beslutning nr. 7/94⁽⁴⁾ siden 1. juli 1994 indgår i EØS-aftalens anvendelsesområde. Ved anvendelsen af denne forordning må de EFTA-stater, der er med i EØS-aftalen, (og disse landes statsborgere) derfor sidestilles med Fællesskabets medlemsstater (og deres statsborgere).

Det er på denne baggrund, at den foreliggende sag skal vurderes.

VII

I artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2407/92 stilles der fire væsentlige krav, som et luftfartsselskab skal opfylde for at kunne opnå en licens:

- dets hovedvirksomhed og eventuelle hovedkontor/hjemsted skal være beliggende i den medlemsstat, der udsteder licensen
- dets hovedbeskæftigelse skal være lufttransport alene eller kombineret med anden erhvervmæssig udnyttelse af luftfartøjer eller reparation og vedligeholdelse deraf
- det skal ejes og fortsat være ejet af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstaterne, enten direkte eller ved besiddelse af majoriteten
- det skal til enhver tid være undergivet disse staters eller statsborgeres effektive kontrol.

Det er i første instans op til de nationale myndigheder, der har ansvaret for meddelelse af sådanne licenser, at kontrollere, om et foretagende opfylder de ovennævnte

krav i forordningens artikel 4. I denne artikels stk. 5 fastsættes det imidlertid, at Kommissionen på anmodning af en medlemsstat skal undersøge, om disse krav er opfyldt, og om nødvendigt vedtage en beslutning.

Det er Kommissionens holdning, at enhver medlemsstat, herunder også den, der er ansvarlig for udstedelsen af licensen til det pågældende luftfartsselskab, kan fremsætte en anmodning efter artikel 4, stk. 5. I relation til denne bestemmelse skal den belgiske regerings skrivelse af 12. maj 1995 således betragtes som en anmodning fra en medlemsstat, og Kommissionen har følgelig pligt til at undersøge, hvorvidt Sabena med den aftale, der den 4. maj 1995 blev indgået mellem den belgiske stat og Swissair, opfylder kravene i artikel 4. Ved undersøgelsen kan der ikke tages hensyn til Swissairs mulighed for at erhverve aktiemajoriteten, eftersom denne mulighed udtrykkeligt er gjort betinget af, at lovgivningen ændres på en sådan måde, at Swissair kan overtage aktiemajoriteten i og den effektive kontrol med Sabena. Af samme årsager vil denne undersøgelse blive foretaget på grundlag af aftalen af 4. maj 1995, som ændret ved tillægget af 12. juni 1995, men uden hensyn til muligheden for, at bestemmelserne i dette tillæg hæves.

Det skal endvidere bemærkes, at den transaktion, der skal gennemføres i henhold til aftalen af 4. maj 1995, er af betragteligt omfang, og den vil derfor få betydelig indvirkning på markedet for lufttransport. I øvrigt har kravene i artikel 4 endnu ikke givet anledning til nogen fortolkning fra Kommissionens eller EF-Domstolens side. For at det indre marked inden for transportsektoren kan fungere korrekt, er det meget vigtigt, at bestemmelserne i artikel 4 anvendes ensartet; i betragtning heraf samt ovennævnte omstændigheder finder Kommissionen, at der bør vedtages en beslutning i denne sag.

VIII

For det første må Sabena opfylde kravene vedrørende hovedkontor/hjemsted og hovedbeskæftigelse, jf. artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2407/92. Det kan i den henseende konstateres, at Sabena ifølge aftalen af 4. maj 1995 fortsat vil være en selvstændig juridisk person og fortsat vil have sit registrerede hjemsted og hovedkontor i Belgien. Ifølge Sabenas nye vedtægter er selskabets formål desuden at udbyde indenlandsk og international lufttransport samt udøve alle andre aktiviteter, der er knyttet til lufttransport. Kommissionen konstaterer således, at aftalen af 4. maj 1995 ikke berører Sabenas opfyldelse af de ovennævnte to krav.

IX

For det andet må Kommissionen undersøge, om Sabena også opfylder kravet om, at majoriteten i og den effektive kontrol med selskabet skal være i hænderne på medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater, jf. artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2407/92.

⁽¹⁾ EFT nr. L 240 af 24. 8. 1992, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. L 240 af 24. 8. 1992, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. L 140 af 11. 6. 1993, s. 51.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 160 af 28. 6. 1994, s. 1.

Kravene om majoritetsejerskab og effektiv kontrol afspejler på EF-plan de krav, der traditionelt har været stillet til luftfartsselskaber i internationale luftfartsaftaler. Disse krav, som oprindeligt var begrundet i hensyn til den nationale sikkerhed, har i dag primært til formål at sikre, at de trafikrettigheder, der udveksles i sådanne aftaler, reelt udnyttes til gavn for de kontraherende parter og ikke hverken direkte eller via datterselskaber bliver udnyttet af selskaber fra tredjelande. Desuden forhindrer de selskaber fra tredjelande i at drive trafik udelukkende inden for en stat eller gruppe af stater via datterselskaber etableret i denne stat eller gruppe af stater. Kommissionen finder derfor, at det er i dette perspektiv, at bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, skal anvendes. I denne henseende skal der tages særligt hensyn til det overordnede mål, som er at tilgodese EF-luftfartssektorens interesser. Det indebærer navnlig, at selskaber fra tredjelande ikke på et ensidigt grundlag må kunne udnytte alle fordelene ved liberaliseringen af det indre marked for lufttransport inden for Fællesskabet. Med andre ord må sådanne selskaber kun kunne udnytte fordelene ved det indre marked ved at erhverve kapitalinteresser, der holdes inden for de grænser for ejerskab og kontrol, som er fastsat i artikel 4, stk. 2.

De to majoritetskrav angående ejerskab og kontrol analyseres hver for sig nedenfor under hensyn til ovenstående betragtninger.

X

Kommissionen finder, at kravet om majoritetsejerskab er opfyldt, når mindst 50 % af kapitalen plus en aktie i det pågældende luftfartsselskab ejes af medlemsstater og eller statsborgere i medlemsstater. De resterende aktier kan meget vel være i hænderne på en eller flere investorer fra tredjelande, uden at det i sig selv må anses for at være i strid med artikel 4, stk. 2. Det bør dog understreges, at der ved den vurdering af, hvem der reelt kontrollerer selskabet, som også skal foretages i henhold til samme artikel, må tages hensyn til størrelsen af tredjelandsaktionærernes andel og aktiernes fordeling inden for hver aktionærkategori.

Kommissionen finder desuden, at det ejerskabsbegreb, der ligger til grund for artikel 4, stk. 2, i alt væsentligt er baseret på virksomhedens egenkapital. Indehaverne af denne kapital har normalt ret til medindflydelse på de beslutninger, der vedrører ledelsen, og de kan få del i det resterende overskud eller, i tilfælde af likvidation i virksomhedens overskydende aktiver, efter at alle andre kreditorer er blevet betalt, jf. Kommissionens beslutning 94/

653/EF af 27. juli 1994 om den anmeldte forhøjelse af Air Frances kapital⁽¹⁾. Betingelserne for udøvelse af disse rettigheder kan naturligvis variere, alt efter hvad der er aftalt mellem parterne. Spørgsmålet om, hvorvidt en bestemt type kapital kan betragtes som egenkapital og dermed lægges til grund i forbindelse med ejerskabsbegrebet i artikel 4, stk. 2, må derfor afgøres ud fra alle relevante omstændigheder i den enkelte sag, herunder også deres eventuelle konsekvenser for opfyldelsen af kravet om effektiv kontrol. Men hvis en kapital ikke i nævneværdigt omfang giver indehaverne af den nogen af de ovennævnte to rettigheder, bør der i almindelighed ikke tages hensyn til den i forbindelse med fastlæggelsen af en virksomheds ejerforhold.

I den foreliggende sag vil de transaktioner, der indgår i aftalen af 4. maj 1995, resultere i, at Swissair, som i relation til forordning (EØF) nr. 2407/92 må betragtes som et tredjelandselskab — Swissair er selv underlagt krav til ejer- og kontrolforhold i henhold til gældende schweizisk lovgivning — kommer til at besidde 2 685 969 251 aktier svarende til 49,5 % af de stemmeberettigede aktier i Sabena. De resterende 2 740 283 257 aktier svarende til 50,5 % af de stemmeberettigede aktier i Sabena vil være i hænderne på den belgiske stat, SFI og institutionelle belgiske investorer samt nuværende og tidligere ansatte i selskabet. Mindst 2 729 782 097 af de sidstnævnte aktier, og altså over 50 % af de stemmeberettigede aktier, vil være ejet af den belgiske stat, SFI og de institutionelle investorer, der medvirker ved kapitalforhøjelsen.

Ifølge aftalen af 4. maj 1995 skal Swissair desuden have 223 830 770 særlige kapitalbeviser til gengæld for at have indskudt yderligere 0,5 mia. bfr. i en overskudsreserve i Sabena, hvorfra der ikke vil blive foretaget nogen udlodning til aktionærerne. Disse kapitalbeviser vil imidlertid ikke være forbundet med nogen stemmeret og ej heller give ret til nogen andel i selskabets overskydende aktiver i tilfælde af likvidation. I denne situation skal de derimod tilbagebetales til den oprindelige emissionskurs, før stamkapitalen tilbagebetales. Desuden giver de generelt en forrentning på mindst 5 % af emissionskursen, således at indehaveren praktisk taget ikke løber nogen finansiell risiko. Kommissionen finder derfor, at disse særlige kapitalbeviser primært må betragtes som en form for lånekapital og i denne sammenhæng ikke kan anses at indgå i egenkapitalen. De skal derfor ikke lægges til de stemmeberettigede aktier i Sabena ved vurderingen af selskabets ejerforhold i relation til artikel 4, stk. 2.

⁽¹⁾ EFT nr. L 254 af 30. 9. 1994, s. 73 (s. 84, højre kolonne, for oven).

Endelig er det i den forbindelse værd at bemærke, at Swissair skal have 691 666 127 warrants til gengæld for sit lån til SFI. Disse warrants vil give indehaveren ret til senere at købe yderligere aktier i Sabena. Men det fastsættes udtrykkeligt i aftalen af 4. maj 1995, at medmindre der sker ændringer i lovgivningen således at Swissair får mulighed for at opnå majoritetsjerskabet og den effektive kontrol med Sabena, kan Swissair ikke udnytte disse warrants til at øge sin andel i Sabena ud over den oprindeligt fastlagte andel på 49,5 %. Udnyttelsen af disse warrants er således underlagt de samme betingelser og begrænsninger som Swissairs udnyttelse af muligheden for at overtage aktiemajoriteten. I den udstrækning det har været muligt at undersøge det i denne sag, har disse warrants derfor ingen indflydelse på vurderingen af Sabenas ejerforhold.

Kommissionen finder på denne baggrund, at Sabena med aftalen af 4. maj 1995 opfylder de krav angående majoritetsjerskab, der stilles i artikel 4, stk. 2, første punktum.

XI

Begrebet »effektiv kontrol« defineres således i artikel 2, litra g), i forordning (EØF) nr. 2407/92 :

»et forhold, der bygger på rettigheder, aftaler eller andre midler, som enkeltvis eller tilsammen, under hensyn til alle faktiske og retlige forhold, giver mulighed for direkte eller indirekte at få afgørende indflydelse på foretagendet, særlig ved :

- a) brugsret til foretagendets aktiver eller dele deraf
- b) rettigheder eller aftaler, som sikrer afgørende indflydelse på sammensætningen af foretagendets organer, på deres afstemninger eller beslutninger, eller som på anden måde sikrer afgørende indflydelse på foretagendets drift.«

Kommissionen finder, at denne definition på, hvad der skal forstås ved »effektiv kontrol«, må fortolkes og anvendes på baggrund af artikel 4, stk. 2, set i en global sammenhæng, som anført i afsnit IX. I særdeleshed må det i hver enkelt sag vurderes for sig, om EF-luftfartssektorens interesser tilgodeses, hvilket bl.a. indebærer, at selskaber fra tredjelande ikke på et ensidigt grundlag må kunne udnytte alle fordelene ved liberaliseringen af det indre marked for lufttransport inden for EF. Med andre ord må sådanne selskaber kun kunne udnytte fordelene ved det indre marked via erhvervelser af kapitalinteresser, der holdes inden for rammerne af de i artikel 4, stk. 2, fastsatte grænser for ejerskab og kontrol.

I samme øjemed stilles der i artikel 4, stk. 2, krav om, at den effektive kontrol skal udøves af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater. Denne kontrol kan udøves enten individuelt eller sammen med andre medlemsstater eller statsborgere i medlemsstater.

Derimod udelukker såvel ordlyden som de førnævnte mål i artikel 4, stk. 2, at den effektive kontrol udøves sammen med fysiske eller juridiske personer fra tredjelande. Sådanne fysiske eller juridiske personer må derfor ikke have afgørende indflydelse som angivet i artikel 2, litra g), på det pågældende luftfartsselskab.

I betragtning af det ovenfor anførte er Kommissionen af den opfattelse, at artikel 4, stk. 2, i alt væsentligt indebærer, at medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater enten individuelt eller sammen med andre medlemsstater eller statsborgere i medlemsstater må have den endelige afgørende indflydelse på ledelsen af det pågældende luftfartsselskab. De må enten direkte eller indirekte gennem udpegning af medlemmerne af selskabets besluttede organer, have det endelige ord at skulle have sagt i så vigtige anliggender som f.eks. selskabets forretningsplan, dets årlige budget og større investerings- eller samarbejdsprojekter. Muligheden for at udøve denne indflydelse må ikke være betinget af støtte fra fysiske eller juridiske personer fra tredjelande. Det bør dog understreges, at disse generelle principper i henhold til artikel 2, litra g), skal anvendes under hensyn til alle faktiske og retlige forhold. Det betyder, at hver enkelt sag må vurderes på grundlag af sagens individuelle omstændigheder, og mere generelt at anvendelsen af kontrolkriteriet må ske fra sag til sag.

Det er på dette grundlag, der må tages stilling til, om Sabena med aftalen af 4. maj 1995 opfylder kravet om effektiv kontrol.

Stemmeaftalerne mellem de belgiske aktionærer

Kommissionen skal indledningsvis bemærke, at den belgiske stat og SFI samt de institutionelle belgiske investorer, der medvirker ved kapitalforhøjelsen, tilsammen kommer til at besidde flertallet af de stemmeberettigede aktier i Sabena, samt at de vil være bundet af en aktionæraftale, som indeholder en række bestemmelser om udøvelse af stemmerettighederne, og som skal sikre, at den belgiske regering og SFI til enhver tid kan sætte deres fælles synspunkter igennem. I praksis vil Sabenas majoritetsaktionærer således optræde med én stemme og dermed være i stand til at forhindre Swissair i at udnytte den omstændighed, at der er aktionærer på den belgiske side.

Ledelsen af Sabena

Med hensyn til ledelsen af Sabena skal det for det første bemærkes, at det primære ansvar for selskabets ledelse påhviler bestyrelsen. Ifølge aftalen af 4. maj 1995 skal bestyrelsen således »have alle beføjelser til at lede Sabena og træffe beslutning i alle vigtige anliggender af forretningspolitisk og strategisk betydning, herunder bl.a. vedtagelsen af Sabenas forretningsplan og årlige budget, væsentlige investeringer i fly og udstyr samt væsentlige ændringer i rutenettet«. Desuden er den påtænkte uddele-

gering af den daglige ledelse af selskabet til en administrerende direktør »ikke til hinder for, at bestyrelsen bevarer det fulde ansvar for Sabenas ledelse i henhold til belgisk selskabslovgivning«. Kommissionen finder derfor, at reglerne angående bestyrelsens sammensætning og afstemningsregler er af afgørende betydning i denne sammenhæng.

Sabenas bestyrelse skal bestå af tolv medlemmer, der skal træffe alle afgørelser med simpelt flertal. De belgiske aktionærer får ret til at udpege og i givet fald afsætte seks medlemmer, som alle skal være statsborgere i medlemsstater, medens Swissair får ret til at udpege og afsætte fem medlemmer. Kun de bestyrelsesmedlemmer, der repræsenterer de belgiske aktionærer, vil således være i stand til i forening at nedlægge veto mod bestyrelsesbeslutninger uden yderligere støtte fra andre bestyrelsesmedlemmer.

Der gælder særlige regler for udpegelse og afsættelse af det tolvte medlem — formanden — som også skal være statsborger i en medlemsstat. Dette tolvte medlem skal udpeges efter fælles indstilling fra begge aktionærgrupper eller — såfremt de ikke kan nå til enighed herom — efter indstilling fra Swissair. I aftalen af 4. maj 1995 er det imidlertid udtrykkeligt fastsat, at generalforsamlingen frit kan godkende eller forkaste enhver sådan indstilling, samt at den med stemmeflertal til enhver tid kan afsætte den udpegede formand. Da de belgiske aktionærer vil få absolut stemmeflertal på generalforsamlingen, vil de i sidste instans komme til at bestemme, hvem der skal være formand for bestyrelsen. De kan ydermere til enhver tid kræve formanden afsat.

Kommissionen finder derfor, at selv om enhver indstilling til formandsposten skal være godkendt af Swissair, vil formanden under udøvelsen af sit hverv i alt væsentlig være afhængig af stadig støtte fra de belgiske aktionærer. De belgiske aktionærers stilling forstærkes yderligere af den omstændighed, at deres repræsentanter vil have absolut flertal i bestyrelsen i det ekstraordinære tilfælde, hvor de to grupper ikke kan nå til enighed, og dermed selvstændigt kunne træffe beslutninger uden at behøve yderligere støtte. Den beslutningsprocedure, der er fastsat i aftalen af 4. maj 1995, sikrer således, at det i sidste instans er de belgiske aktionærers interesser, der får udslagsgivende indflydelse på de beslutninger, der træffes af bestyrelsen.

For det andet må det også tages i betragtning, at den administrerende direktør kun vil få ansvaret for den daglige ledelse af selskabet inden for de rammer, bestyrelsen afstikker, samt at bestyrelsen kan forbeholde sig ret til at træffe den endelige beslutning. Som følge heraf kan uddelegeringen af ledelsesbeføjelser til den admini-

strerende direktør i relation til kravet om effektiv kontrol i artikel 4, stk. 2, her anses for at have sekundær betydning i forhold til bestyrelsens beføjelser. En eventuel styrkelse af den administrerende direktørs position som følge af kumulation mellem denne stilling og posten som bestyrelsesformand vil kun kunne ske med godkendelse fra den belgiske stat. I den sammenhæng har Kommissionen noteret sig, at det er den belgiske regerings hensigt ikke at tillade et sådant personsammenfald i situationer, hvor det ville føre til, at ledelsesbeføjelserne blev koncentreret i hænderne på en af Swissair udpeget person. Under alle omstændigheder sikrer de regler, der gælder for udpegelsen af den administrerende direktør, at de belgiske aktionærer får vetoret under alle faserne af udvælgelsesprocessen.

For det tredje giver aftalen af 4. maj 1995 kun Sabenas generalforsamling ret begrænsede beføjelser. Med undtagelse af den ovenfor omhandlede ret til at udpege og afsætte formanden for bestyrelsen indskrænker generalforsamlingens rolle sig til at tilgodese investorerne væsentlige interesser og berører ikke ledelsen af selskabet. Desuden kan beslutningerne i de fleste af de anliggender, der skal forelægges generalforsamlingen, træffes med simpelt stemmeflertal og dermed af de belgiske aktionærer i forening. Swissair har kun vetoret med hensyn til ændringer i Sabenas vedtægter, forhøjelser eller nedsættelser af aktiekapitalen og likvidation, fusion eller opspaltning af selskabet. Under alle omstændigheder afspejler sådanne vetorettigheder blot den normale minoritetsbeskyttelse, der er indeholdt i de fleste medlemsstaters, herunder Belgiens, selskabsret. Kommissionen finder derfor ikke, at de vetorettigheder, Swissair har på Sabenas generalforsamling, kan tillægges nogen betydning i denne sammenhæng.

I betragtning heraf har Kommissionen draget den konklusion, at den måde, hvorpå Sabena skal ledes i henhold til aftalen af 4. maj 1995, ikke indskrænker de belgiske aktionærers endelige beslutningsmyndighed, og at den følgelig ikke giver Swissair nogen beføjelser, som i sig selv ville være i strid med kravet om effektiv kontrol i artikel 4, stk. 2.

Udkastet til samarbejdsaftale

Hvad angår samarbejdet mellem Swissair og Sabena, bør det først og fremmest bemærkes, at de to luftfartsselskaber vil indgå en genedrel samarbejdsaftale, som i første omgang skal løbe i ti år, hvorefter den automatisk forlænges for fem år ad gangen. Dette samarbejde må derfor betragtes som et samarbejde af langsigtet strategisk karakter, som vil resultere i strukturelle ændringer for begge parter.

Det er Kommissionens generelle holdning, at, uden at dette berører andre fællesskabsregler, har artikel 4, stk. 2, ikke til hensigt at forhindre EF-luftfartsselskaber i at samarbejde med luftfartsselskaber fra tredjelande på et langsigtet strategisk grundlag. Denne bestemmelse bør ikke fortolkes således, at den forbyder EF-luftfartsselskaber at begrænse deres kommercielle frihed som led i et sådant langsigtet samarbejde. Luftfartsselskabernes opfyldelse af kontrolkravet vil kun blive bragt i fare i tilfælde af, at tredjelandsselskabet via dette samarbejde får mulighed for i væsentligt omfang at påtvinge EF-selskabet sine egne beslutninger og således kommer til at træde i stedet for dets besluttende organer. Der må derfor tages stilling til, om indholdet af den samarbejdsaftale, der skal indgås mellem Swissair og Sabena, åbner mulighed for en sådan overførsel af beslutningsbeføjelser.

Ifølge det udkast til samarbejdsaftale, der er knyttet som bilag til aftalen af 4. maj 1995, skal Sabena følge visse planlægnings- og kontrolmetoder, der er udarbejdet af Swissair, og overholde de standarder og procedurer, Swissair har fastlagt for visse planlægnings- og rutestyringsaktiviteter. Swissair vil desuden få ansvaret for planlægningen og rutestyringen på visse ruter, som for øjeblikket beflyves af Sabena, bl.a. ruterne til Nordamerika. Men de pågældende bestemmelser i aftaleudkastet fastsætter imidlertid udtrykkeligt, at ethvert væsentligt forslag i forbindelse med de fælles planlægningsaktiviteter skal forelægges det pågældende selskabs bestyrelse til forhåndsgodkendelse. Tilsvarende gælder, at en eventuel tildeling af planlægnings- og rutestyrings-beføjelser ikke indebærer nogen uddelegering af beslutningsbeføjelser eller nogen opdeling mellem luftfartsselskaberne af de ruter, der faktisk beflyves. Ud fra de dokumenter og de oplysninger, den belgiske regering af fremsendt, finder Kommissionen derfor, at Sabenas ovennævnte forpligtelser i henhold til udkastet til samarbejdsaftale må antages primært at være af rent proceduremæssig karakter uden at være forbundet med nogen overførsel af beslutningsbeføjelser i væsentlige anliggender til Swissair.

Det bør desuden bemærkes, at de vigtigste bestemmelser i udkastet til samarbejdsaftale mindst hvert tredje år skal tages op til revision hos begge parter. Sabena har således mulighed for at få indflydelse på, hvilke metoder, standarder og procedurer selskabet skal følge i sit samarbejde med Swissair.

Kommissionen har derfor draget den konklusion, at udkastet til samarbejdsaftale i den nuværende udgave ikke indeholder nogen bestemmelser, som er i strid med kravet om effektiv kontrol i artikel 4, stk. 2.

Generelle betragtninger

Afslutningsvis bør alle de elementer, der er blevet gennemgået i det foregående, og hele transaktionen som sådan placeres i deres indbyrdes sammenhæng.

For det første har den belgiske stat mulighed for at bringe hele transaktionen til ophør ved at benytte sin mulighed for at købe alle de aktier, der er i Swissair besiddelse. Selv om denne mulighed formentlig kun vil blive seriøst overvejet i tilfælde af uovervindelige uoverensstemmelser mellem parterne, udgør den ikke desto mindre en trussel, der kan bevirke, at Swissair bestandigt vil undgå ethvert skridt, der kunne skade den belgiske stats væsentlige interesser. Aftalen af 4. maj 1995 forpligter ligeledes udtrykkeligt Swissair til i videst muligt omfang at undgå enhver handling, der kunne bringe Sabenas status som et EF-luftfartsselskab i henhold til forordning (EØF) nr. 2407/92 i fare. Desuden indeholder aftalen flere bestemmelser, bl.a. vedrørende eventuelle aktieoverførsler, om, at ingen af parterne må udøve sine rettigheder i denne forbindelse, hvis dette kan bringe Sabenas status i fare. Kommissionen finder, at alle disse elementer udgør en yderligere garanti mod enhver udvanding af de beføjelser, der giver de belgiske aktionærer det sidste ord med hensyn til Sabenas ledelse.

For det andet er det Kommissionens opfattelse, at når et tredjelandsluftfartsselskab foretager en væsentlig investering i et EF-luftfartsselskab, må der ved vurderingen af konsekvenserne heraf desuden tages hensyn til, i hvilken bredere sammenhæng denne investering indgår, og specielt til Fællesskabets relationer inden for luftfartsområdet med det pågældende tredjeland. Dette er nødvendigt på baggrund af de krav, der stilles med hensyn til ejerskab og kontrol, jf. afsnit IX, og som har til formål at forhindre tredjelandsselskaber i på et ensidigt grundlag at udnytte alle fordelene ved liberaliseringen af det indre marked for lufttransport inden for EF.

Ifølge de schweiziske regler om ejerskab af og kontrol med luftfartsselskaber skal schweiziske statsborgere eller personer, der i henhold til internationale aftaler sidestilles hermed, besidde mindst 60 % af et luftfartsselskabs aktiekapital og besætte mindst to tredjedele af sæderne i de ledende organer. Disse krav svarer nogenlunde til kravene i artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2407/92. I særdeleshed åbner både Schweiz' og EF's lovgivning mulighed for, at der på et gensidigt grundlag indgås mere liberale aftaler med tredjelande. Det skal i den henseende bemærkes, at Rådet for Den Europæiske Union den 14. marts 1995 vedtog en afgørelse, hvorved Kommissionen fik

bemyndigelse til at føre forhandlinger med henblik på indgåelse af en generel luftfartsaftale mellem EF og Schweiz. Ifølge denne afgørelse skal de regler, som gælder for EF's indre marked inden for luftfartssektoren, med enkelte undtagelser udvides til også at gælde for Schweiz.

I denne bredere sammenhæng må de aftaler mellem den belgiske stat og Swissair, som der her skal tages stilling til, anses for hovedsagelig at være af midlertidig karakter. De giver en overgangsløsning, indtil de eksisterende restriktioner angående ejerskab og kontrol ophæves i forholdet mellem Schweiz og Fællesskabet på et gensidigt grundlag. At disse restriktioner senere skal ophæves, er der allerede taget højde for i aftalen mellem parterne af 4. maj 1995, idet denne aftale indeholder bestemmelser, der udtrykkeligt giver Swissair mulighed for senere at erhverve majoriteten.

Alt i alt underbygger de yderligere elementer, der er beskrevet i dette afsnit, yderligere den konklusion, at Sabena efter aftalen af 4. maj 1995 vil være underlagt de belgiske aktionærs effektive kontrol.

XII

På baggrund af ovenstående betragtninger og på grundlag af de dokumenter og oplysninger, den belgiske regering har fremsendt ved sine skrivelser af 12. maj og 15. juni 1995, konkluderer Kommissionen, at Sabena med den

anmeldte aftale af 4. maj 1995 mellem den belgiske stat og Swissair, som ændret ved tillæg af 12. juni 1995, opfylder kravene i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2407/92, samt at der bør vedtages en beslutning herom —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Sabena opfylder med den anmeldte aftale af 4. maj 1995 mellem den belgiske stat og Swissair, som ændret ved tillæg af 12. juni 1995, kravene i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2407/92.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1995.

På Kommissionens vegne

Neil KINNOCK

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 2. oktober 1995

om ændring af beslutning 95/301/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Rusland

(Tekst af betydning for EØS)

(95/405/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/675/EØF af 10. december 1990 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 19, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I Moskva-regionen i Rusland er der konstateret et udbrud af mund- og klovesyge;

forekomsten af mund- og klovesyge i Rusland udgør en alvorlig trussel for medlemsstaternes husdyrbestande som følge af handelen med visse animalske produkter;

ved Kommissionens beslutning 95/301/EF af 26. juli 1995 om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Rusland⁽²⁾ blev der indført restriktioner med hensyn til importen af sådanne produkter fra Moskva-regionen, blandt andet et forbud mod indførsel af blodprodukter, der ikke er beregnet til konsum; visse blodprodukter, hvis pH-værdi er blevet ændret, vil dog kunne indføres til Fællesskabet uden risiko;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 95/301/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1, stk. 3, in fine, skal der efter ordet »Rusland« indsættes følgende: »som ændret ved beslutning 95/405/EF«.

2) I artikel 1 indsættes som stk. 4 og 5:

»4. Det i stk. 1 omhandlede forbud gælder ikke for blodprodukter, der er blevet tilsat syre, så pH-værdien har været mindre end 6 i mindst 1 time.

5. Medlemsstaterne sikrer sig, at de certifikater, der ledsager blodprodukter, som skal sendes fra Rusland, er forsynet med følgende påtegning:

»Blodprodukter i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 95/301/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod mund- og klovesyge i Rusland, som ændret ved beslutning 95/405/EF.«

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. oktober 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1990, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 184 af 3. 8. 1995, s. 59.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 5. oktober 1995

om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af dele af lomme-tændere med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Japan

(95/406/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1251/95⁽²⁾, særlig artikel 23,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94⁽⁴⁾, særlig artikel 5 og 9,

efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) I januar 1991 modtog Kommissionen en klage indgivet af to fællesskabsproducenter, der tegnede sig for hovedparten af produktionen i Fællesskabet af dele af lomme-tændere med gas som brændstof, ikke til genopfyldning. Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket var tilstrækkeligt til at begrunde iværksættelsen af en procedure. Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽⁵⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af dele af lomme-tændere med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Japan. Efter offentliggørelsen af denne meddelelse sluttede en tredje producent i Fællesskabet sig til klagen.
- (2) Kommissionen underrettede officielt eksportøren og de importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandet og klagerne og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter og til at anmode om at blive hørt.
- (3) Den kendte producent i det pågældende land, fire importører og de klagende fællesskabsproducenter

besvarede det spørgeskema, de havde fået tilsendt, og tilkendegav deres synspunkter skriftligt. De af ovennævnte parter, der anmodede herom, indrømmedes en høring.

- (4) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at gennemføre undersøgelsen, og den aflagde kontrolbesøg hos producenten og eksportøren i Japan, hos fire importører i Fællesskabet og hos de tre fællesskabsproducenter, der havde indgivet klagen.

B. RESULTATERNE AF UNDERSØGELSEN

- (5) I løbet af undersøgelsen konstaterede Kommissionen, at handelsmønsteret havde ændret sig efter indgivelsen af klagen, for så vidt som dele til lomme-tændere ikke længere udelukkende leveredes fra Japan. Da der herskede tvivl om de pågældende deles faktiske oprindelse, besluttede Kommissionen at anmode medlemsstaterne om at gennemføre en undersøgelse for at fastslå varenes faktiske oprindelse.
- (6) Denne supplerende undersøgelse afslørede ingen urigtige oprindelsesangivelser, men i betragtning af den lange periode, der medgik til undersøgelsen, og under hvilken antidumpingundersøgelsen blot var suspenderet, fandt Kommissionen det rigtigst at undersøge, om det var påkrævet at genoptage sidstnævnte undersøgelse. Stillet over for dette spørgsmål erkendte fællesskabsproducenterne, at markedsudviklingen siden indledningen af proceduren har medført, at importen af dele til lomme-tændere med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Japan, ikke længere påførte dem så stor skade, som det var tilfældet på tidspunktet for indgivelse af klagen.

C. TILBAGETRÆKNING AF KLAGEN OG AFSLUTNING AF PROCEDUREN

- (7) De klagende fællesskabsproducenter trak derefter ved brev af 23. juni 1995 formelt deres klage vedrørende importen af dele til lomme-tændere, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Japan, tilbage. Kommissionen fandt, at det under disse omstændigheder ikke ville være i modstrid med Fællesskabets interesse at afslutte proceduren.

⁽¹⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 122 af 2. 6. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 202 af 1. 8. 1991, s. 4.

- (8) Antidumpingproceduren vedrørende importen af dele af lometændere, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Japan, bør således afsluttes uden indførelse af beskyttelsesforanstaltninger.
- (9) Det Rådgivende Udvalg er blevet hørt og har ikke gjort indsigelse.
- (10) De berørte parter underrettedes om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen havde til hensigt at afslutte proceduren, og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE :

Eneste artikel

Antidumpingproceduren vedrørende importen af dele af lometændere, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning, med oprindelse i Japan, afsluttes herved.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. oktober 1995.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 6. oktober 1995

om prognosen for produktionen og forbruget af bananer i Fællesskabet samt for ind- og udførsel for 1995

(95/407/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93
af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for
bananer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/
94⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 16 i forordning (EØF) nr. 404/93 skal der hvert år udarbejdes en prognose på grundlag af en række markedsparametre; hovedformålet med prognosen er at opstille et skøn over produktionen og forbruget i EF samt importen af traditionelle AVS-bananer og dermed fastsætte EF-markedets forsyningsbehov og et passende toldkontingent;

i henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 404/93 skal der ved udarbejdelsen af denne prognose tages hensyn til konsekvenserne af den tropiske storm »Debbie«, som i væsentlig grad har påvirket produktionen i Martinique, Guadeloupe og visse AVS-lande indtil juli 1995, samt til virkningerne af stormene Iris, Luis og Marilyn i august og september 1995;

i prognosen er også indregnet den supplerende mængde på 353 000 tons, der blev fastsat i forbindelse med

overgangsforanstaltningerne for det østrigske, det finske og det svenske markeds forsyning med bananer efter disse tre landes tiltrædelse;

Forvaltningskomitéen for Bananer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Prognosen for 1995 for produktionen og forbruget af bananer i Fællesskabet samt for ind- og udførsel er anført i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. oktober 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 47 af 25. 2. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

BILAG

PROGNOSE FOR BANANER FOR 1995

	<i>(tons)</i>
EF-produktion	612 000
Indførsel af traditionelle AVS-banuner	648 000
Toldkontingent	
— basistoldkontingent	2 200 000
— supplerende mængder som følge af stormen Debbie	64 965
— supplerende mængder som følge af stormene Iris, Luis og Marilyn	90 800
— supplerende mængder som følge af Østrigs, Sveriges og Finlands tiltrædelse	353 000
Bruttoforbrug	3 968 765
Udførsel	25 000
Nettoforbrug	3 943 765